

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 574/2016
18.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Бате Цветковића, Радмиле Драгичевић – Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.И., због продуженог кривичног дела утаје из члана 207. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката К.А., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Димитровграду Кв бр. 54/15 од 31.12.2015. године и Вишег суда у Пироту Кж бр. 57/16 од 24.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 18. маја 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И. – адвоката К.А., поднет против правноснажних решења Основног суда у Димитровграду Кв бр. 54/15 од 31.12.2015. године и Вишег суда у Пироту Кж бр. 57/16 од 24.03.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Димитровграду Кв бр. 54/15 од 31.12.2015. године, одбијен је захтев окривљеног Д.И. и његовог браниоца – адвоката З.С. за понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Димитровграду К бр. 4/15 од 20.03.2015. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Пироту Кж бр. 88/15 од 08.06.2015. године.

Решењем Вишег суда у Пироту Кж бр. 57/16 од 24.03.2016. године, одбијена је као неоснована жалба осуђеног Д.И. и његовог браниоца – адвоката З.С., изјављена против решења Основног суда у Димитровграду Кв бр. 54/15 од 31.12.2015. године,

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.И. – адвокат К.А., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), конкретно због повреде одредаба члана 473. став 1. тачка 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев због повреде закона на штету осуђеног и на основу члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП донесе пресуду којом ће преиначити побијана решења у односу на окривљеног

Д.И. и дозволити понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Димитровграду К бр. 4/15 од 20.03.2015. године.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. ЗКП, Врховни касациони суд је оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.И., као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, и с тим у вези наводи да су нижестепени судови у побијаним одлукама погрешно применили одредбу члана 473. став 1. тачка 3. ЗКП, обзиром да приликом доношења одлуке којом су одбили захтев окривљеног за понављање поступка, правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Димитровграду К бр. 4/15 од 20.03.2015. године која је заснована на налазу и мишљењу вештака Н.П. који је обављен мимо правила струке и са грубим пропустима, нису узели у разматрање нови доказ – налаз и мишљење другог вештака, М.М., а на основу ког је окривљени и поднео захтев за понављање поступка.

Изложеним наводима захтева браниоца окривљеног, дакле, оспорава се правилност чињеничних утврђења и оцена доказа на којима се заснива закључак првостепеног суда да понуђене нове чињенице и нови докази нису таквог значаја да би могли бити основ за понављање поступка у смислу одредбе члана 473. став 1. тачка 3. ЗКП, а што не може бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда по поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, јер не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да је поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), те да се захтевом указује на разлоге који нису прописани одредбом члана 485. став 4. ЗКП, и који не представљају законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца (повреда одредаба члана 473. став 1. тачка 3. ЗКП), то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.И. одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.